

* **El akarják adni a kenyérgyárat?** A főváros szerepséltlen közélémezési politikája már ömérdék bajt okozott a közönségnek. Csuda él-intézkedés történik, ha ugyan egyáltalában történik, mert rendszerint maga a főváros szol-gáltatja ki a közönséget az élelmiszerezsorásoknak. Most is erről van szó. A fővárosi intézmények közül egyedül a kenyérgyár volt az, amely némileg megfelelt a céljának, mert ha tulságosan kicsinek is építették s ha árszabályozó nem is tudott lenni, annyit mégis elért, hogy jobb és olcsóbb kenyéret adott, mint a pékek. A közgyűlés sok panasz és sok sürgetés után végre be-látta, hogy a mai kenyérgyár kicsi s ezért el-határozta, hogy kibővíteti s berendezi fehér-sütemények készítésére is. Magától értetődik, hogy ez az elhatározás nagy konsternációt oko-zott a pékek között, akik tudják, hogy a ható-sági konkurrencia azt jelenti, hogy nekik is jobb süteményeket kell készíteni. Már eddig is fel-használtak minden eszközt, hogy a községi ke-nyérgyár ellen küzdjenek s azt lehetetlenné te-gyék, de eddig minden támadásuk sikertelen maradt. Most a kibővítések hírére a Magyar Sütők Országos Szövetségének elnöke, Stei-ner Gyula azt az ajánlatot tette a fővárosnak, hogy a főváros alakítsa át a kenyérgyárat rész-vénytársasággá s a részvények felét engedje át a pékeknek, akik „ilyképpen készséggel volná-nak hajlandók békét kötni a hatósági kenyér-gyárral“. Ez az ajánlat, amilyen merész, éppen olyan merénylet is a közönség érdekei ellen. Semmi szükség sincs arra, hogy a pékek be-szüntessék a harcot, hiszen a községi kenyér-gyár egyenesen azért a célért épült, hogy a pékek harcoljanak ellene, még pedig jobb és olcsóbb kenyérrrel és süteménnyel. A főváros-nak tehát egyszerűen vissza kell utasítania ezt az ajánlatot, mert világos, hogy ilyen módon a kenyérgyár teljesen a pékek hatalmába menne át, még akkor is, ha a fővárosnak biztosítanák a vezető szerepet. Ugy halljuk azonban, hogy a főváros tárgyalásba akar bocsátkozni a pékek-kel s ez a hír — akár igaz, akár nem — meg-érdemli, hogy a közgyűlés foglalkozzék vele. Azért áldozott és akar áldozni a főváros mil-liókat a kenyérgyárra, hogy beszüntesse a pé-kek ellen való harcot? Nincsen arról szó sem, hogy a pékek existenciáját veszélyeztesse a hatósági gyár, de árszabályozónak kell lennie, illetve olyan hatalmasnak, hogy meg-tudja gátolni az árak indokolatlan felemelését. A kenyérgyár eddig nem felelt meg ennek a céljának s éppen ezért határozta el a közgyű-lés a kibővítését, meglehetősen nagy költséggel. Ha a főváros belemenne tehát a pékek ajánla-tába, elárulná a közönség érdekeit, mert ebből a tranzakcióból nem fejlődhetne más, mint, hogy a kenyérgyárat átjászanák a pékek kezére.

		Iktatószám	
		<h1>Budapestre vonatkozó újságcikkek</h1>	
Szerző		Hely	
Cím <i>El akarják adni a kenyérgyárat</i>		Idő <i>1913</i>	
Forrás: <i>Pesti napló</i>	1913 <i>1/8</i>	(Köt. v. fiz.)	Oldalsz.
<i>Bp.</i> (Hely)	(Idő)		
		Helyszám	Személy

664.6